

Dosarul nr.3ra-565/22
2-18202025-01-3ra-18052022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: V.Sîrbu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A.Bostan. Gr. Dașchevici, Gh.Mîra)

Î N C H E I E R E

27 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Andrei Gosic,
în cauza de contencios administrativ la acțiunea în contestare depusă de Andrei Gosic către Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești și Camera Teritorială a Executorilor Judecătorești Centru, terți executorul judecătoresc Victor Cațer și Ministerul Justiției cu privire la anularea actelor administrative,
împotriva deciziei din 1 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Andrei Gosic și a fost menținută hotărârea din 23 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă:

La data de 30 octombrie 2018 Andrei Gosic a depus cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ împotriva Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești și a Camerei Teritoriale a Executorilor Judecătorești Centru, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Victor Cațer cu privire la anularea actelor administrative.

În motivarea acestei acțiuni, Andrei Gosic a indicat că, la data de 7 septembrie 2018, în Monitorul Oficial al RM a fost publicat ordinul nr. 526 din 3 septembrie 2018 al Ministerului Justiției, prin care a fost anulat ordinul nr. 924 din 27 octombrie 2017 al Ministerului Justiției cu privire la investirea cu împuterniciri de exercitare a activității de executare în circumscripția unei alte instanțe de judecată a executorului judecătoresc Andrei Gosic în legătură cu transferul acestuia. A fost modificat ordinul ministrului justiției nr. 503 din 13 august 2018 cu privire la reinvestirea cu împuterniciri de exercitare a activității de executare a unor executori judecătorești după cum urmează: la pct. 1 textul Andrei Gosic, teritoriul de activitate mun. Chișinău a fost substituit cu textul Andrei Gosic, teritoriul de activitate raionul Călărași.

Reclamantul a mai subliniat că la data de 24 septembrie 2018, a recepționat prin intermediul poștei electronice, de la poșta electronică ctcentru@gmail.com, care

a fost utilizată de către președintele interimar al Camerei Teritoriale a Executorilor Judecătorești Centru, Victor Cațer, dispoziția nr. 14 din data de 19 septembrie 2018, cu privire la executarea ordinului nr. 526 din 3 septembrie 2018 al Ministerului Justiției al RM.

Conform art. 3 al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț emise de autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi; subdiviziunile autorităților publice și funcționarii din structurile specificate la lit. a) și b). Obiect al acțiunii în contenciosul administrativ poate fi și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

Astfel, întru respectarea prevederilor legale indicate supra, reclamantul a înregistrat la data de 4 octombrie 2018 la sediul Camerei Teritoriale a Executorilor Judecătorești Centru și ulterior la data de 5 octombrie 2018, a expediat către Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești RM contestația nr. 190-41/2018 din 4 octombrie 2018 asupra dispoziției nr. 14 din 19 septembrie 2018 a Președintelui interimar al Camerei Teritoriale a Executorilor Judecătorești Centru, Victor Cațer.

La data de 2 octombrie 2018, executorii judecătorești Dumitru Manole și Valerian Nistor vizați în dispoziția contestată nefiind de accord au înaintat în mod separat o contestație asupra dispoziției nr. 14 din 19 septembrie 2018 a Președintelui interimar al Camerei Teritoriale a Executorilor Judecătorești Centru, Victor Cațer, care a fost înregistrată la sediul pârâtului sub nr. 1133, la 2 octombrie 2018.

Prin dispoziția Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești cu nr. 74 din 3 octombrie 2018, a fost numită ședința Consiliului UNEJ RM pentru 15 octombrie 2018 la 13:00, iar conform agendei de lucru a Consiliului UNEJ RM elaborate la 10 octombrie 2018, contestațiile asupra dispoziției nr. 14 din 19 septembrie 2018 a Președintelui interimar al CTEJ Centru, Victor Cațer, formulate de executorii judecătorești Dumitru Manole, Valerian Nistor și Andrei Gosic au fost plasate la subiectul cu nr.1.

Astfel, la 26 octombrie 2018, prin intermediul poștei electronice a reclamantului gosic13@gmail.com, ultimul a recepționat, de la poșta electronică, unejmoldova@gmail.com, hotărârea nr. 85 din 15 octombrie 2018 a Consiliului UNEJ RM, prin care pârâta UNEJ RM a luat act de contestația reclamantului executor judecătoresc Andrei Gosic, a respins contestația nominalizată, a menținut în vigoare dispoziția prenotată, informând executorii judecătorești vizați în dispoziția contestată.

Reieșind din prevederile legale enunțate supra conchide, că procedura prealabilă prevăzută de art. 14 oferă autorității publice posibilitatea să revină asupra soluției adoptate, prin prisma criticilor constructive aduse în vederea consolidării unei poziții, însă în speță pârâta UNEJ RM nu a dat curs contestațiilor înaintate, iar cu referire la contestația formulată de către executorii judecătorești Dumitru Manole și Valerian Nistor nici nu a considerat de cuvență de a se expune, fapt care vine în contradicție cu jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului.

În opinia sa, prin neoferirea răspunsurilor la toate argumentele invocate de părți (reclamant) inclusiv executorii judecătorești Dumitru Manole și Valerian Nistor, au fost aduse atingeri dreptului la un proces echitabil consfințit de art. 6 CEDO.

Respectiv, reclamantul a susținut că dispoziția nr. 14 din 19 septembrie 2018, a Președintelui interimar al CTEJ Centru, Victor Cațer, precum și hotărârea nr. 85 din 15 octombrie 2018 a Consiliului UNEJ RM, sunt acte juridice de ordin administrativ nemotivate, neîntemeiate și vădit ilegale.

În vederea susținerii supozițiilor enunțate supra, reclamantul a relatat următoarele revelații care atestă încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept cu caracter imperativ, aprecierea arbitrară a probelor de către pârțile UNEJ RM și Camera Teritorială a Executorilor Judecătorești Centru, în persoana Președintelui interimar al CTEJ Centru, Victor Cațer și erorile comise care au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului de către pârâte, în contextul în care contestația exercitată are caracter devolutiv asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se legitatea și temeinicia actului juridic de ordin administrativ contestat.

La 20 septembrie 2018, prin încheierea nr. 3-323/18 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, a fost dispusă suspendarea executării hotărârii CTEJ Centru din 21 mai 2018, prin care Anatolie Bănărescu a fost revocat din funcția de președinte al CTEJ Centru, iar la 21 mai 2018, în cadrul lucrărilor Congresului ordinar al executorilor judecătorești acest act judecătoresc a fost prezentat întregului corp al uniunii executorilor judecătorești, inclusiv Președintelui interimar al CTEJ Centru, Victor Cațer, care a fost prezent la acest eveniment festiv și cunoștea despre caracterul obligatoriu al încheierii prenotate.

Astfel, la 24 septembrie 2018, dată la care Președintelui interimar al CTEJ Centru, Victor Cațer a expediat dispoziția nr. 14 din 19 septembrie 2018, ultimul a acționat abuziv și în mod ilegal a încercat să uzeze de atribuțiile legale ale Camerei Teritoriale a Executorilor Judecătorești Centru, or, din 20 septembrie 2018 sau cel târziu din 21 septembrie 2018, când a aflat de adoptarea încheierii nr. 3-323/18 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 septembrie 2018, Președintele interimar al CTEJ Centru, Victor Cațer a decăzut imediat din drepturile de a dispune de toate atributele ale Camerei Teritoriale a Executorilor Judecătorești Centru și în mod logic urma să le predeie către Președintele CTEJ Centru, Anatolie Bănărescu.

Un alt aspect al dispoziției nr. 14 din 19 septembrie 2018 contestate, care reflectă ilegalitatea acesteia este faptul că, această dispoziție a fost redactată prin culegerea textului în format electronic însă data și numărul dispoziției a fost aplicat în mod olograf, reflectând faptul că, autorul dispoziției nici nu cunoștea la momentul redactării care număr și cu ce dată va fi eliberat un asemenea act, ridicând îngrijorări întemeiate din partea reclamantului cu privire la corespunderea adevărului cu privire la data actului, ori acest act a fost antedat și în realitate a fost emis la data expedierii pe 24 septembrie 2018, abuziv și lipsit de transparență în proces decizional.

În altă ordine de idei, reclamantul a mai invocat prevederile Regulamentului de activitate al camerelor teritoriale, în vigoare la momentul adoptării dispoziției nr. 14 din 19 septembrie 2018 a Președintelui interimar al CTEJ Centru, Victor Cațer, care la Capitolul III pct. 1 lit. c) prevedea în mod expres că odată cu intrarea în vigoare a

ordinului ministrului justiției prin care se dispune suspendarea sau încetarea activității executorului judecătoresc, președintele camerei în circumscripția căreia își are sediul biroul executorului judecătoresc respectiv va emite dispoziție prin care va propune executorului judecătoresc a cărui activitatea a fost suspendată/încetată să desemneze, cu cel puțin două zile înainte de data transmiterii, executorul judecătoresc căruia solicită să-i fie transmise dosarele de executare aflate în arhivă, dosarele de executare aflate în procedură de lucru, arhiva, soldul mijloacelor bănești din contul curent special, registrul de evidență a documentelor executorii parvenite la executorul judecătoresc, registrele de evidență a corespondenței de intrare, precum și registrele de evidență a mijloacelor bănești din contul curent special ce se referă la toată perioada de activitate.

Astfel, chiar și în situația suspendării sau încetării activității care sunt mult mai aspre decât un simplu transfer din circumscripția unei judecătării în circumscripția altei instanțe de judecată, executorul judecătoresc urma a fi întrebat, iar doleanța sa este una decisivă, iar, intervenirea peste acest drept este una abuzivă.

În speță, reclamantul executorul judecătoresc Andrei Gosic, examinând însăși conținutul dispoziției contestate, a constatat că Președintele interimar al CTEJ Centru, Victor Cațer, până la adoptarea dispoziției nr. 14 din 19 septembrie 2018, a coordonat în prealabil exclusiv cu executorii judecătorești Eugeniu Dudnicenco și și Oleg Cojocar, iar, restul executorilor judecătorești Dumitru Manole, Valerian Nistor și Andrei Gosic nici nu au fost întrebați cel puțin, despre poziția lor, cu referire la eventuala emiteră a dispoziției contestate, iar, luând în calcul că, la executorii judecătorești Dumitru Manole și Valerian Nistor au contestat această dispoziție, ilegalitatea acestui act este una evidentă. Or, independența executorului judecătoresc consfințită în norma de drept regăsită la art. 6 din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești, poartă un caracter imperativ.

În altă ordine de idei, reclamantul a adus la cunoștința instanței de judecată despre faptul că, la 19 iulie 2017, prin dispoziția nr. 15 a Ministrului Justiției al RM, a fost dispusă înregistrarea Biroului Asociat cu denumirea „GBG” al executorilor judecătorești Anatolie Bănărescu, Natalia Ganța-Cupcea, Liudmila Ghețiu, Olga și Andrei Alexeenco, cu sediul la adresa mun. Chișinău, str. Mitropolit Varlaam 65, et. 3, bir. 355, fiind operate mențiunile de rigoare în Registrul executorilor judecătorești deținut de către Ministerul Justiției al RM, circumstanțe în care reclamantul executor judecătoresc Andrei Gosic consideră că prin adoptarea dispoziției nr. 14 din 19 septembrie 2018 de către Președintele interimar al CTEJ Centru, Victor Cațer, ultimul a lipsit reclamantul de posibilitatea de a-și exprima poziția cu referire la desemnarea executorilor judecătorești căror reclamantul este în drept să le transmită dosarele de executare aflate în lucru precum și cele din arhivă, și cu siguranță reclamantul își exprimă dorința de a le transmite executorilor judecătorești asociați din cadrul Biroului Asociat cu denumirea „GBG”, iar, lipsirea reclamantului de acest drept aduce atingeri inclusiv de ordin patrimonial, or, pentru aportul său deja realizat în cadrul dosarelor de executare care se află în lucru reclamantul nu poate fi remunerat, iar toate beneficiile din aceste acțiuni inclusiv încasarea datoriilor pe dosarele aflate în lucru în loc să treacă în contul asociaților din cadrul Biroului Asociat de Executori Judecătorești „GBG”, ar urma să fie încasat de către executorii judecătorești Dumitru Manole și Valerian Nistor, care prin formularea contestațiilor

sale recunosc ilegalitatea dispoziției atacate și își exprimă dezacordul de a face parte la asemenea exercițiu.

În altă ordine de idei, reclamantul a remarcat că adevărata intenție a pârâtului este în mod exclusiv de a paraliza activitatea biroului său și de a se răzbuna în așa mod asupra executorului judecătoresc Andrei Gosic, care promovează în mod constant necesitatea respectării principiului transparenței în procesul decizional și necesitatea publicării tuturor actelor cu caracter normativ adoptate de UNEJ RM în Monitorul Oficial al RM, în conformitate cu prevederile imperative din Legea nr. 173 din 6 iulie 1994 privind modul de publicare și intrare în vigoare a actelor oficiale, lege care practic nu este respectată de pârâta UNEJ.

Conform jurisprudenței CtEDO hotărârea judecătorească care contravine practicii formate în spețe similare, constituie un precedent vicios și un element nociv al sistemului judiciar.

În acest sens, reclamantul a specificat jurisprudența Curții Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului (cauza Aurel Beian împotriva României, 06 decembrie 2007), potrivit căreia deosebirile de tratament sunt discriminatorii dacă nu au o justificare obiectivă și rezonabilă. Astfel, în hotărârea Curții Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului menționată supra, statul român a fost condamnat, reținându-se existența unei jurisprudențe neunitare, care a creat un tratament inegal unor persoane aflate în situații identice. În această cauză, Curtea Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului a reținut că interpretarea și aplicarea dispozițiilor legii a fost soluționată în mod diferit de instanțele judecătorești și a apreciat situația ca fiind contrară principiului securității raporturilor juridice, care se regăsește în totalitatea articolelor Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, constituind unul din elementele fundamentale ale statului de drept. În concluzie, Curtea Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului a reținut încălcarea art. 6 și art. 1 al Protocolului 1 adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, combinat cu art. 14 CEDO.

Concomitent, reclamantul a considerat necesar de a remarcă și faptul că, potrivit prevederilor regăsite în Hotărârea CEDO din 13 decembrie 2001 (cererea nr. 45701/99) cauza Mitropolia Basarabiei și Alții c. Moldovei, înalta Curte reamintește în jurisprudența sa constantă conform căreia expresia „prevăzută de lege” din articolele 8-11 ale Convenției nu numai că cere ca măsura incriminată să aibă o bază în dreptul intern, dar vizează, de asemenea, și calitatea legii în cauză, care trebuie să fie suficient de accesibilă și previzibilă în ceea ce privește efectele ei, adică să fie enunțată cu destulă precizie, astfel încât să permită persoanei - în caz de necesitate, cu o consultare adecvată, să-și determine conduita sa (hotărârile *Sunday Times v. Royaume Uni* (nr. 1), 26 aprilie 1979, seria A nr. 30, p. 31 § 49, *Larissis et autres Grece*, 24 februarie 1998, Recueil 1998-1, p. 378, § 40, *Hashman et Harrupv. Royaume-Uni* [GC], nr. 25594/94, § 31, CEDH 1999 VIII, *Rotaru v. Roumanie* [GC], nr. 28341/95, § 52, CEDH 2000-V).

Totodată, reclamantul a menționat că, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărâ fie asupra

încălării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

În altă ordine de idei, dispoziția nr. 14 datată cu data de 19 septembrie 2018 a Președintelui interimar al CTEJ Centru, Victor Cațer, vine în contradicție cu prevederile legale cu caracter imperativ, în special ale Legii nr. 76 din 21 aprilie 2016 cu privire la reorganizarea instanțelor judecătorești, publicată în data de 01 iulie 2016 în Monitorul Oficial al RM, în vigoare din 01 iulie 2016.

Astfel, prin modificarea circumscripțiilor judecătoriilor operate de către legiuitor prin adoptarea Legii nr. 76 din 21 aprilie 2016, cu certitudine a fost extinsă și competența teritorială a executorilor judecătorești în interiorul circumscripției instanței de judecată în privința categoriilor de documente executorii, pentru a căror punere în executare există reglementări legale imperative referitor la teritorialitate la caz, Judecătoria Strășeni.

Însă la adoptarea dispoziția nr. 14 datată cu data de 19 septembrie 2018 a Președintelui interimar al CTEJ Centru, Victor Cațer, nu a fost luat în calcul efectul Legii nr. 76 din 21 aprilie 2016, astfel, activitatea executorului judecătoresc Andrei Gosic fiind limitată în interiorul r-nul Calarași, pe când legea prevede în mod expres că, prin fuzionarea Judecătoriei Călărași prin contopire cu Judecătoria Strășeni, formând Judecătoria Strășeni, începând cu data de 1 ianuarie 2017, în mod automat a fost extinsă și competența teritorială a executorilor judecătorești, în mod corespunzător și în r-nul Strășeni inclusiv. Acest aspect a fost cunoscut Președintelui interimar al CTEJ Centru, Victor Cațer, care în pct. 9 al dispoziției nr. 14 din 19 septembrie 2018 a recunoscut necesitatea de a aduce la cunoștință anume Judecătoriei Strășeni faptul adoptării dispoziției contestate.

Această încălcare sesizată, a fost una evidentă și reprezintă o ingerință în activitatea executorului judecătoresc Andrei Gosic, generând un impact negativ asupra competențelor funcționale și ca rezultat încălând în mod flagrant prevederile art. 43 din Constituția RM, generând inevitabil prejudicii pecuniare, limitând reclamantul în activitatea sa profesională.

De asemenea, reclamantul a constatat cu certitudine faptul că, întru neadmiterea prejudicierii sale, manifestată prin distribuirea arbitrară a dosarelor de executare gestionate de reclamant către alți executori judecătorești decât cei aleși de el constituie în mod separat o ingerință în dreptul de proprietate al reclamantului executor judecătoresc Andrei Gosic, or, potrivit art. 1 Protocol 1 CEDO bunurile persoanei, la care se raliază și banii potrivit art. 288 alin. (5) Cod Civil, întrucât prestația executorului judecătoresc este una oneroasă, se bucură de protecție legală, bucurându-se de dreptul de a decide cine va culege fructele rezultate din acțiunile întreprinse de către reclamant per fiecare dosar din momentul intentării și până la adoptarea ordinului de transfer. Iar, instituirea limitării competenței teritoriale, restrânge acțiunile reclamantului doar la nivelul r-nului Calarași și este o limitare în dreptul consfințit în art. 54 alin. (2) al Constituției RM, Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sînt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării

informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției. Iar, luând în considerațiune faptul că, legea nr. 76 din 21 aprilie 2016 cu privire la reorganizarea instanțelor judecătorești, publicată în data de 01 iulie 2016 în Monitorul Oficial al RM, exercițiul drepturilor și libertăților profesionale ale reclamantului au fost extinse și la nivelul r-nul Strășeni, însă la adoptarea dispoziției nr. 14 datată cu data de 19 septembrie 2018, Președintele interimar al CTEJ Centru, Victor Cațer, nu a luat în calcul prevederile indicate supra și intenționat a intervenit întru limitarea competenței teritoriale a reclamantului doar la nivel de r-nul Călărași, excluzând în mod arbitrar r-nul Strășeni, din competența teritorială necesară a fi atribuită. Iar, prin prizma prevederilor art. 25 alin. (2) al Legii nr. 113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești, reclamantul este limitat în mod artificial și de dreptul de a beneficia de oportunitatea de a deschide un birou în r-nul Strășeni, care se află la o distanță mult mai apropiată de domiciliul reclamantului precum și de sediul biroului asociat din care face parte.

La fel, reclamantul prin cerere de chemare în judecată din 6 noiembrie 2018, a indicat că la data de 7 septembrie 2018, în Monitorul Oficial al a fost publicat ordinul nr. 526 din 3 septembrie 2018 al Ministerului Justiției al RM, în privința sa, deținător al licenței pentru exercitarea profesiei de executor judecătoresc seria LE nr. 190, eliberată la 4 decembrie 2015 de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului Ministrului Justiției nr. 924 din 27 octombrie 2017 și modificarea ordinului Ministrului Justiției nr. 503 din 13 august 2018, ambele în privința sa.

Astfel, întru respectarea prevederilor legale indicate supra, reclamantul executor judecătoresc Andrei Gosic a înregistrat la data de 2 octombrie 2018, sub nr. 17633 la sediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova cererea prealabilă nr. 190-40/2018 din 1 octombrie 2018, solicitând anularea ordinului nr. 526 din 03 septembrie 2018 al Ministerului Justiției al RM, însă în termen legal pârâțul nu a acordat răspunsul la cererea prealabilă formulate de reclamant.

La data de 2 noiembrie 2018, reclamantul executor judecătoresc Andrei Gosic a recepționat răspunsul nr. 05/12436 din 31 octombrie 2018 acordat de către pârâțul Ministerului Justiției al RM în contextul cererii prealabile formulate de către reclamant la 2 octombrie 2018, și înregistrată sub nr. 17633, însă pârâțul nu a dat curs cererii prenotate, prin prisma criticilor regăsite în cererea prealabilă înaintată de reclamant, respingând neîntemeiat aceste obiecții și a refuzat să anuleze ordinul nr. 526 din 03 septembrie 2018.

Din aceste considerente, Andrei Gosic a depus prezenta acțiune în contencios administrativ, solicitând anularea dispoziției nr. 14 din 19 septembrie 2018, anularea răspunsului din 31 octombrie 2018 și a ordinului nr. 526 din 03 septembrie 2018.

Prin încheierea din 18 ianuarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a admis demersul reprezentantului pârâțului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, avocatul Adrian Grosu și s-a atras Ministerul Justiției RM în calitate de intervenient accesoriu în cauza enunțată.

Prin hotărârea din 23 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea în contencios administrativ depusă de Andrei Gosic a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 1 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Andrei Gosic și a fost menținută hotărârea din 23 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

La data de 1 aprilie 2022, Andrei Gosic a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 1 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 23 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, iar la data de 6 iulie 2022 a prezentat motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, casarea actelor judecătorești ce constituie obiectul prezentului recurs cu emiterea unei noi decizii, de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate în cererea de chemare în judecată și în motivarea apelului anexate la dosar, suplimentar invocându-se că în cadrul examinării cauzei în ordine de apel, nu a fost legal citat despre data, ora și locul ședinței de judecată.

Colegiul notează că în scopul asigurării unui proces echitabil în ordine de recurs, pentru asigurarea dreptului la apărare și respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi a participanților la proces, la data de 30 mai 2022, într-un termen rezonabil, a remis participanților la proces copia recursului lui Andrei Gosic, creându-le astfel condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procesului în recurs, cât și le-a acordat posibilitatea de a interveni cu concluzii scrise.

Prin referința depusă la data de 28 iunie 2022, Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești a solicitat declararea recursului depus de Andrei Gosic ca inadmisibil.

La data de 6 iulie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa participanților la proces copia motivării recursului depus de Andrei Gosic împotriva deciziei din 1 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, însă deși Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, Camera Teritorială a Executorilor Judecătorești Centru, executorul judecătorec Victor Cațer și Ministerul Justiției au recepționat la data de 11 iulie 2022 corespondența, până la data examinării admisibilității recursului, nu au făcut uz de dreptul lor și nu au depus referință.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova, care în conformitate cu art. 257 alin. (1) Cod administrativ a intrat în vigoare la 1 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod, Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 a fost abrogată.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că depunerea recursului nemotivat la data de 1 aprilie 2022, cât și motivarea acestuia prezentată în data de 6 iulie 2022 de către Andrei Gosic sunt în termen, pe motiv că la dosar lipsesc date privind notificarea recurentului atât a dispozitivului deciziei contestate, cât și a copiei motivate a acesteia.

Examinând admisibilitatea recursului depus de Andrei Gosic, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din același cod, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne decizia instanței de apel contestată într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină

o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Cu referire la argumentele de procedură invocate în recurs precum că examinarea cauzei în ordine de apel a avut loc în absența recurentului-apelant Andrei Gosic, care nu s-a prezentat în ședința de judecată din motive ce nu-i pot fi imputate și anume pentru că nu a fost legal citat despre data, ora și locul ședinței de judecată, iar ca urmare instanța de apel nu a asigurat respectarea principiului disponibilității în drepturi a părților la proces, pe motiv că recurentul Andrei Gosic a fost privat de posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția procesuală în cadrul procesului de judecată în instanța de apel, acestea sunt neîntemeiate.

Or, actele cauzei atestă contrariul, și anume, recurentul-apelant Andrei Gosic a fost legal citat pentru ședința de judecată din 1 martie 2022, ora 11:00, când a fost pronunțat dispozitivul deciziei anularii căreia se solicită în prezentul recurs, ceea ce se confirmă prin expedierea citației respective pe adresa electronică a recurentului gosic13@gmail.com la data de 24 ianuarie 2022, ora 15.03 (vol.V,f.d.53), mijloc electronic pe care recurentul a expediat motivarea apelului împotriva hotărârii din 23 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și cererea de recurs nemotivată împotriva deciziei din 1 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău și a

hotărârii din 23 octombrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani (vol.IV,f.d.215, vol.V,f.d.81).

Colegiul reține că indicarea mijlocului electronic în motivarea apelului, a cererii de recurs nemotivate și a motivării recursului (vol.IV,f.d.216, vol.V,f.d.82,94), precum și expedirea de pe acesta în adresa instanțelor de judecată a motivării apelului împotriva hotărârii din 23 octombrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani și a cererii de recurs nemotivate împotriva deciziei din 1 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 23 octombrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani (vol.IV,f.d.215, vol.V,f.d.81), denotă acceptul părții la expedierea actelor de procedură de către instanțele de judecată la adresa respectivă.

În atare împrejurări și având în vedere că comunicarea actelor de procedură, prin mijloace electronice, are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură, în speță, instanța de apel a asigurat respectarea principiului disponibilității în drepturi a părților la proces.

Din considerentele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Andrei Gosic.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție dispune:

Recursul depus de Andrei Gosic se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nina Vascan